

DELEGATURA UOKiK W KATOWICACH

Katowice, dn. 10.09.2009r.

RKT-61-17/09/SB

DECYZJA NR RKT- 25/2009

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2000r., Nr 98, poz. 1071 ze zm.) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 ww. ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 134, poz. 939), § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 107, poz. 887)

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

umarza się wszczęte z urzędu postępowanie w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, w związku z podejrzeniem podejmowania przez A. B. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Miejskie Przesyłki Doręczenia w Rybniku, bezprawnych działań noszących znamiona praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, co mogło stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 pkt 2 przywołanej na wstępie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegających na:

naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji w „Regulaminie świadczenia usług pocztowych” o: okolicznościach uzasadniających uznanie usługi pocztowej za niewykonaną, sposobie postępowania w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania usługi pocztowej oraz terminach, po upływie których uważa się niedoręczoną przesyłkę za utraconą, a także szczegółowych zasadach składania i rozpatrywania reklamacji, co mogło zostać uznane za sprzeczne z art. 24 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 12 czerwca 2003r. Prawo pocztowe (Dz.U. Nr 130, poz. 1188 z zm.) **jako bezprzedmiotowe.**

Uzasadnienie

W latach 2008 - 2009 w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – zwanego dalej również organem antymonopolowym przeprowadzane zostało badanie rynku usług pocztowych i kurierskich. W ramach prowadzonego badania Delegatura UOKiK w Katowicach dokonała m.in. analizy wzorców umownych stosowanych w obrocie konsumenckim przez A. B. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Miejskie Przesyłki Doręczenia w Rybniku – zwanego dalej również przedsiębiorcą.

W toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego ustalono, że istniało podejrzenie stosowania przez przedsiębiorcę praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów opisanych w sentencji tej decyzji. W związku z powyższym w dniu 30.04.2009r. postanowieniem nr 1 (Karta nr 1) wszczęte zostało z urzędu postępowanie w związku z podejrzeniem stosowania bezprawnych działań noszących znamiona praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, które mogły stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zwanej dalej również ustawą

antymonopolową, polegających na naruszeniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji w „Regulaminie świadczenia usług pocztowych” o: okolicznościach uzasadniających uznanie usługi pocztowej za niewykonaną, sposobie postępowania w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania usługi pocztowej oraz terminach, po upływie których uważa się niedoręczoną przesyłkę za utraconą, a także szczegółowych zasadach składania i rozpatrywania reklamacji, co może zostać uznane za sprzeczne z art. 24 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 12 czerwca 2003r. Prawo pocztowe.

W dniu 15.07.2009r. przedsiębiorca przedstawił Decyzję Prezydenta Miasta Rybnika w której postanowiono z dniem 1.07.2009r. wykreślić go z ewidencji działalności gospodarczej (Karta nr 11, 13).

Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny:

A. B. prowadził działalność gospodarczą na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej Prezydenta Miasta Rybnika pod numerem (Karta nr 20). Decyzją Prezydenta Miasta Rybnika z dnia 3.07.2009r. został on z przedmiotowej ewidencji wykreślony z dniem 1.07.2009r. (Karta nr 13).

Przedsiębiorca prowadził działalność gospodarczą polegającą na świadczeniu usług pocztowych na podstawie wpisu do Rejestru operatorów pocztowych (Karta nr 19). W trakcie prowadzenia działalności wykorzystywał dokument oznaczony jako „Regulamin świadczenia usług pocztowych” (Karta nr 18).

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 28 Kodeksu postępowania administracyjnego (zwanego dalej także kpa) stroną postępowania w postępowaniu administracyjnym jest ten, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie. Stosownie do art. 101 ustawy antymonopolowej, stroną postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów jest każdy, wobec kogo zostało wszczęte postępowanie w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. W przedmiotowym przypadku postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów wszczęto przeciwko A. B. W toku prowadzonych działań ustalono jednak, że osoba ta, będąca stroną postępowania, zaprzestała prowadzenia działalności gospodarczej z dniem 1.07.2009r.

Art. 4 pkt 1 ustawy antymonopolowej stanowi, iż przez przedsiębiorcę - rozumie się przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807 ze zm.), przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną - wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą.

Art. 24 ust.1 i 2 ustawy antymonopolowej stanowi, iż zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy. Dlatego też stosownie do art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów można uznać wyłącznie działanie podmiotu będącego przedsiębiorcą. Z tego wynika, że o obowiązkach wynikających z ww. ustawy Prawo pocztowe można rozstrzygać tylko w odniesieniu do przedsiębiorców. Wydanie decyzji rozstrzygającej co do stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów oraz nakazanie ich zaniechania, może być wydane w stosunku do działań przedsiębiorcy. W przedmiotowym przypadku brak jest podstaw prawnych do merytorycznego rozpoznania

sprawy. Stanowisko takie znajduje oparcie w orzecznictwie, bowiem w wyroku z dnia 13 sierpnia 2003r. (sygn. akt II SA/Kr 2361/2002) Naczelny Sąd Administracyjny – Wydział Zamiejscowy w Krakowie orzekł, że postępowanie należy umorzyć, gdy zachodzi bezprzedmiotowość sprawy. Jednocześnie wskazał on, że przez bezprzedmiotowość należy rozumieć brak przedmiotu postępowania, którym jest konkretne uprawnienie lub obowiązek indywidualnego podmiotu. W rozważanym przypadku nie występuje taki indywidualny obowiązek, a tym bardziej uprawnienie.

Na mocy art. 105 § 1 kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny staje się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o jego umorzeniu. Przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania lub może ona powstać w czasie jego trwania. Bezprzedmiotowość postępowania ma miejsce wtedy, gdy brak jest podstaw prawnych do merytorycznego rozpoznania sprawy w drodze postępowania administracyjnego. W niniejszym przypadku okolicznością powodującą konieczność umorzenia przedmiotowego postępowania, jest fakt, iż strona nie jest przedsiębiorcą. Powoduje to jak stwierdzono powyżej, iż nie można w jej sprawie orzekać o stosowaniu praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów wskazanych w art. 24 ustawy antymonopolowej. Przywołane okoliczności uzasadniają umorzenie niniejszego postępowania. W wyroku z dnia 28. 06. 1995r. (sygnatura akt XVII Amr 24/95) Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Antymonopolowy orzekł, że uzasadnienie decyzji o umorzeniu postępowania wydawanej na podstawie art. 105 § 1 kpa nie może zawierać treści dotyczących rozstrzygnięcia sprawy co do jej istoty, czy też w inny sposób wyrażać stanowiska organu antymonopolowego w zakresie zasadności zarzutów sformułowanych we wszczęciu postępowania. Z uwagi na powyższe brak jest podstaw do rozważenia w przedmiotowej decyzji dalszych kwestii związanych z tą sprawą.

Mając na względzie ww. okoliczności należało orzec, jak w sentencji decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479 ²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach.

DYREKTOR DELEGATURY URZĘDU
OCHRONY KONKURENCJI I
KONSUMENTÓW W KATOWICACH

MACIEJ FRAGSZTAJN